

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci žalobce NORMA k.s., IČ: 47114789, se sídlem Platněřská 191/2, Praha 1, zastoupeného *JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Botičská 1936/4, Praha 2*, proti žalovanému Generálnímu ředitelství cel, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2016, č. j. 14582/2016-900000-304.2,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ň ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2016, č. j. 14582/2016-900000-304.2 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný změnil rozhodnutí celního úřadu ze dne 12. 9. 2014, č. j. 69689-2/2014-600000-12, jímž celní úřad rozhodl podle § 42d odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních (dále jen „*zákon o spotřebních daních*“) o propadnutí 20 l zajištěných vybraných výrobků – konkrétně 24 ks lahví o objemu 0,5 l nápoje Barmanska Zitronen, 14 ks lahví o objemu 0,5 l nápoje Barmanska Kirsch a 2 ks lahví o objemu 0,5 l nápoje Barmanska Cranberry; změna prvostupňového rozhodnutí spočívala v tom, že žalovaný vyslovil, že s vybranými výrobky

žalobce dne 16. 7. 2014 nakládal způsobem uvedeným v § 42 odst. 2 písm. b) zákona o spotřebních daní, tj. že byly skladovány s dokladem podle § 5 zákona o spotřebních daních, na kterém byl uveden nesprávný údaj o výši spotřební daně, přičemž bylo prokázáno, že vybrané výrobky nebyly zdaněny příslušnou sazbou spotřební daně. Žalobce požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

Žalobce tvrdí, že byl napadeným rozhodnutím žalovaného, které je nezákonné, zkrácen na svých právech, a proto se touto žalobou proti napadenému rozhodnutí žalovaného domáhá jeho zrušení.

Podstata sporu spočívá v zodpovězení otázky, zda nápoje Barmanska Zitronen, Barmanska Kirsch a Barmanska Cranberry (dále jen „vybrané výrobky“) mají být správně zařazeny do položky 2206 kombinované nomenklatury (jak tvrdí žalobce v souladu s tím, co mu deklaroval a potvrdil výrobce vybraných výrobků) nebo do položky 2208 kombinované nomenklatury (jak tvrdí celní úřad a žalovaný) uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (EHS) č. 2587/91 ze dne 26. července 1991.

Žalobce konstatoval, že žalovaný opřel svůj závěr o zařazení vybraných výrobků do položky KN 2208 o následující důkazní prostředky: výrobcem deklarované složení vybraného výrobku, výsledek laboratorní analýzy a rozsudek Evropského soudního dvora ze dne 7. 5. 2009, ve věci Siebrand BV proti Staatssecretaris van Financiën, C-150/08. Důvodem proč žalovaný tvrdí, že vybrané výrobky jsou nesprávně celně zařazeny, má být to, že *„přídavkem všech uvedených látek byl tedy získán výrobek, který má zcela odlišnou chuť, vůni i vzhled od původního fermentací získaného produktu“*. Žalobce je však přesvědčen, že ani jeden ze shora uvedených důkazních prostředků nemůže jednoznačně potvrdit nesprávnost celního zařazení vybraného výrobku Barmanska, neboť nebylo žalovaným prokázáno, že vybraný výrobek po dolihování ztratil svůj charakter fermentovaného nápoje, když deklarované složení uváděné výrobcem svědčí dle názoru žalobce o tom, že vybrané výrobky jsou zařazeny správně do KN 2206, neboť dle vyjádření výrobce jsou přísady a příchutě používané pro výrobu vybraného výrobku Barmanska schváleny pro použití v nápojích na bázi ovocného vína podle přílohy I. nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. 2. 2014. Není tedy možné, aby výrobek ztratil svůj fermentovaný charakter přidáním schválených přísad, jinými slovy složení vybraného výrobku samo o sobě nemůže jednoznačně prokázat, že vybraný výrobek Barmanska má být zdaněn jako líh.

Dále výsledek laboratorní analýzy, který je zachycen v protokolu o zkoušce Barmanska Kirsch zpracované Celně technickou laboratoří, deklaruje, že se jedná o čirou kapalinu tmavě červené barvy a charakteristického pachu po višních, u Barmanska Zitronen je uvedeno, že se jedná o mírně zakalenou kapalinu pastelově žluté barvy a charakteristického pachu po citrónu. Z provedené analýzy tak vyplývá, že zůstaly zachovány organoleptické vlastnosti - jak vzhled, průhlednost, tak i vůně původního fermentovaného nápoje. Analýza Celně technické laboratoře naopak vůbec neřešila otázku změny chuti vybraného výrobku Barmanska po dolihování.

Konečně se podle žalobce vybraný výrobek Barmanska výrazně liší od produktu, který byl předmětem rozhodnutí Evropského soudního dvora ze dne 7. 5. 2009, ve věci Siebrand BV proti Staatssecretaris van Financiën, C-150/08. Ze závěrů uvedeného rozsudku žalobce dovozuje, že nedojde-li přidáním destilovaného alkoholu, vody, cukrového sirupu, aromatických látek a/nebo barviv ke ztrátě chuti, vůně a/nebo vzhledu nápoje vyráběného z určitého ovoce nebo určitého přírodního produktu, spadají nápoje na bázi alkoholu vzniklého kvašením (fermentací) odpovídající původně položce KN 2206 dále do této položky. Celní úřad ani žalovaný zkoušku chuti vybraných výrobků neprovedli, závěry o špatném celním zařazení jsou založeny pouze na hypotézách a spekulacích. Zatímco ve věci Siebrand byly nápoje vyráběny z jablečného vína (ke kterému byly přidány destilovaný alkohol, voda, cukr ve formě sirupu a různé aromatické látky a barviva, jakož i smetanová báze) a konečné produkty měly skutečný obsah alkoholu 14,5 % obj., z toho pouze 2,5 % zkvašeného (fermentovaného) jablečného vína a 12 % z přidaného destilátu, v případě vybraných výrobků Barmanska mají konečné produkty alkoholu 21 % obj., z čehož cca 12 - 14 % připadá na alkohol vzniklý kvašením a pouze 7 - 9 % na ethylový alkohol. To znamená, že cca 62,5 % z celkového množství alkoholu ve vybraných výrobcích prochází z procesu fermentace, oproti 20 % ve věci Siebrand. C - 150/08 (Siebrand).

Pokud žalovaný tvrdí, že se změnil charakter produktu, pak by muselo být v řízení prokázáno, že se přidáním ethanolu, popřípadě dalších složek změnila vzhled, vůně a chuť původního fermentovaného produktu. Ze samotného Protokolu o zkoušce vyplynulo, že vzhled a vůně zůstaly nezměněny. Pokud se tedy měla změnit některá z organoleptických vlastností původního fermentovaného nápoje, musela to být chuť vybraného výrobku. K tomu však žalovaný nepředložil jediný důkaz. K porovnání zachování charakteru vybraného výrobku po dolití ethylového alkoholu by bylo nutné, aby správce daně porovnal mezi nápojem po fermentaci (tj. nápojem s příchutí a vůní ovoce a s ovocnou barvou a s koncentrací alkoholu vyšší než 12-14 obj. procent) a finálním produktem - Barmanskou, která vznikla na jeho bázi (má rovněž ovocnou příchut', vůni a barvu, pouze koncentrace alkoholu je vyšší - do 21 %). Tento žalobcem navrhovaný důkaz však celní úřad ani žalovaný neprovedli. Naopak žalobce předložil posudek zpracovaný Biotechnologickým ústavem zemědělskopotravinářského průmyslu prof. Wacława Dabrowského – konkrétně Zprávu o zkouškách č. 255/ZF/2015 a posudek. Provedenou analýzou bylo prokázáno, že ve finálním produktu Barmanska nedošlo ke změně původního charakteru fermentovaného výrobku. Podle žalobce jsou tak skutkové závěry celního úřadu a žalovaného nesprávné a nedostatečné.

V otázce správného celního zařazení vybraných výrobků je nutné vycházet z toho, že vybrané výrobky sestávají z různých materiálů (fermentovaný alkohol a ethylový alkohol). V takovém případě je ustanovením, které je třeba použít pro účely zařazení vybraných výrobků všeobecné pravidlo pro výklad kombinované nomenklatury číslo 3 b) (Směsi, které nelze zařadit podle pravidla 3 a), se zařadí podle materiálu [...], které jim dávají podstatný charakter, lze-li takový materiál nebo složku určit.). Na základě tohoto všeobecného pravidla číslo 3 b) je nezbytné pro účely sazebního zařazení určitého produktu stanovit jeden z materiálů, z nichž produkt sestává, který pro něj představuje podstatný charakter. Materiál, který dává vybraným výrobkům jejich podstatný charakter je ten, který ovlivňuje jeho celkovou vůni, vzhled a chuť. Pokud je materiálem, který dává výrobkům podstatný

charakter, fermentovaný alkohol, pak je správné zařazení vybraných výrobků do položky 2206 sazebníku kombinované nomenklatury.

Žalobce dále uvedl, že celnímu úřadu předložil několik Závazných informací o sazebním zařazení zboží jiných států Evropské unie (dále jen „ZISZ“) jako podpůrný důkaz o tom, že v jiných evropských státech jsou výrobky obdobného složení a používané k obdobnému účelu zařazeny do položky KN 2206. Žalobce konstatoval, že je žádoucí, aby v rámci jednotného trhu platila stejná pravidla a jejich výklad.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný s námitkami žalobce nesouhlasí a vzhledem k jejich obsahu plně odkazuje se na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť otázka sazebního zařazení, resp. určení položky KN byla předmětem i odvolacího řízení. V rámci odvolacího řízení byly tedy vypořádány jak výsledky posudku předloženého žalobcem, tak cizí závazné informace o sazebním zařazení. Žalovaný je přesvědčen, že z výsledků laboratorní analýzy, popisu výroby předmětného vybraného výrobku, složení uvedeného na etiketě výrobku, z uplatnění pokynů pro zařazování do položky KN, vyplývajících jak z pravidel a vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře, tak z rozsudku Siebrand, a vzhledem k účelu použití (výrobek je deklarován jako vhodný k výrobě míchaných alkoholických nápojů - tzv. „long drink“), lze učinit jednoznačný závěr o charakteru předmětného vybraného výrobku coby lihového nápoje ve smyslu KN 2208. Žalovaný je přesvědčen, že způsobem výroby (postupem při výrobě) ztratil výrobek svůj původní charakter fermentovaného nápoje (bližší viz odůvodnění napadeného rozhodnutí). V daném případě je nutné zdůraznit, že důvodem propadnutí vybraných výrobků, které jsou předmětem tohoto řízení, byla skutečnost, že tyto výrobky byly žalobcem skladovány, aniž by byl předložen řádně a správně vyplněný doklad podle § 5 zákona o spotřebních daních. Mezi celními orgány a žalobcem přitom není sporu o tom, že se jedná o vybrané výrobky. Spor je pouze o to, zda se jedná o vybrané výrobky spadající pod KN 2206 nebo KN 2208, tedy jaké spotřební dani tyto výrobky podléhají (zda spotřební dani z vína a meziproductů nebo spotřební dani z lihu). V obou případech se však jedná o vybrané výrobky ve smyslu zákona o spotřebních daních, a tudíž se k nim váže povinnost prokazovat jejich zdanění dokladem podle § 5 téhož zákona. Podle žalovaného tuto povinnost podle § 5 odst. 1 zákona o spotřebních daních žalobce nesplnil, neboť prokazoval zdanění vybraných výrobků KN 2206, ačkoli se podle žalovaného jedná o výrobky KN 2208. Nepředložením či předložením dokladů podle § 5 zákona o spotřebních daních s nesprávnými údaji o výši spotřební daně tak nemohl žalobce své povinnosti dostát, což mělo za následek právě propadnutí skladovaných vybraných výrobků (viz § 42d zákona o spotřebních daních). Žalovaný je tak s ohledem na výše uvedené názoru, že napadené rozhodnutí je v souladu s právními předpisy, a netrpí žádnou z vad vytýkaných žalobcem. Na základě výše uvedeného tedy žalovaný navrhuje, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s. ř. s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

Žaloba není důvodná.

Právním předpisem, z něhož je třeba při posouzení věci vycházet, je příloha č. I. nařízení Rady č. 2658/87, jímž byla zavedena nomenklatura zboží (*dále jen „kombinovaná nomenklatura“* či „KN“). Položky KN 2206 a KN 2208, o jejichž výkladu je mezi účastníky sporu, jsou obsaženy v kapitole 22 přílohy č. I „*Nápoje, lihoviny a ocet*“. Položka KN 2206 je nazvána jako „*Ostatní kvašené (fermentované) nápoje (například jablečné víno, hruškové víno, medovina, saké); směsi kvašených (fermentovaných) nápojů a směsi kvašených (fermentovaných) nápojů s nealkoholickými nápoji, jinde neuvedené ani nezahrnuté*“ a položka 2208 jako „*Ethylalkohol nedenaturovaný s obsahem alkoholu nižším než 80 % obj.; destiláty, likéry a jiné lihové nápoje*“.

Kritéria pro rozhodnutí o zařazení určitého produktu do jedné z těchto kategorií vymezil Soudní dvůr Evropské Unie (*dále jen „SDEU“*) v rozsudku ve věci Siebrand BV, C-150/08 ze dne 7. 5. 2009, když pod body 35 – 40 rozsudku uvedl, že „*Nápoje na bázi alkoholu vzniklého kvašením (fermentací) odpovídající původně položce 2206 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení č. 2587/91, do nichž byly v určitém poměru přidány destilovaný alkohol, voda, cukrový sirup, aromatické látky, barviva a do některých z nich smetanová báze, což způsobilo ztrátu jejich chuti, vůně a/nebo vzhledu nápoje vyráběného z určitého ovoce nebo určitého přírodního produktu, nespádají do položky 2206 kombinované nomenklatury, ale do její položky 2208 s ohledem zaprvé na jejich charakteristiky a podstatné objektivní vlastnosti, zejména obsah destilovaného alkoholu, zadruhé jejich organoleptické charakteristiky a nakonec jejich účel použití jakožto lihových nápojů.*“ Daný závěr ESD lze shrnout v tom směru, že vskutku je možné do fermentovaných nápojů přidat alkohol (resp. i další látky), aniž by tím nutně došlo k jejich zařazení do položky KN 2208, podmínkou však je, že výsledná směs bude mít objektivní znaky nápojů vzniklých fermentací (tj. zejména chuť, vůně a vzhled).

Z napadeného rozhodnutí a ze správního spisu soud zjistil, že žalovaný při odůvodnění svých závěrů o zařazení vybraného zboží do položky 2208 vycházel ze znění etiket spotřebitelského balení vybraných výrobků a zejména pak z analýz provedených Celně technickou laboratoří Generálního ředitelství cel (*dále jen „CTL“*).

Pokud se jedná o nápoj „Barmanska Kirsch“, pak etiketa deklarovala obsah ethanolu ve výrobku 21% obj. a následující složení: „*alkoholický nápoj na bázi višňového vína, cukr, alkohol, antokyany E 163, višňové aroma, regulátor kyselosti: kyselina citrónová, konzervant: disířičitan sodný E223*“. V případě nápoje „Barmanska Zitronen“ bylo na etiketě uvedeno, že

se jedná o výrobek s obsahem ethanolu ve výši 21% obj. a následujícím složením: „alkoholický nápoj na bázi ovocného vína, cukr, alkohol, koncentrát citronové šťávy, regulátor kyselosti: kyselina citrónová, citronové aroma, kalidlo, konzervant: disiřičitan sodný E223“. „Barmanska Cranberry“ má stejný obsah alkoholu jako shora uvedené nápoje a následující složení: „alkoholický nápoj na bázi jablečného vína s brusinkovou příchutí, cukr, alkohol, ovocný džus – koncentrát, regulátor kyselosti: kyselina citrónová, přírodní barviva E 122, karamel E 150D, aroma, konzervant: disiřičitan sodný“. Ze shora uvedeného je zřejmé, že vybrané výrobky nepředstavují typický výrobek spadající do položky 2206, neboť se nejedná ani o „směs kvašených (fermentovaných) nápojů“ ani o „směs kvašených (fermentovaných) nápojů s nealkoholickými nápoji“, nýbrž o alkoholický nápoj, v němž ovocné víno představovalo toliko jednu ze složek nutných pro jeho výrobu. Za této situace žalovaný (resp. prvoinstanční správní orgán) v intencích citované judikatury ESD zcela správně zkoumal za pomoci analýz CTL, jaké jsou relevantní charakteristiky výsledné směsi, neboť pouze takovým postupem bylo možné určit její zařazení do příslušné položky.

Z protokolů o zkoušce vybraných výrobků CTL vyplývají následující zjištění. Nápoj „Barmanska Kirsch“ je čirou kapalinou tmavě červené barvy charakteristického pachu po višních. Obsahuje ethanolu ($21,1 \pm 0,3$ % obj.), s tím, že veškerý etanol ve výrobku je kvasného původu - nejpravděpodobněji z kukuřice a višní, přičemž minimální podíl etanolu z kukuřičného škrobu je 45 %; cukr byl zjištěn v množství $97,3 \pm 1,8$ g/l jako invertní cukr. U nápoje „Barmanska Zitronen“ šlo o mírně zakalenou kapalinu pastelově žluté barvy charakteristického pachu po citronu; s obsahem etanolu $21,1 \pm 0,3$ % obj., přičemž minimální podíl etanolu z kukuřičného škrobu je 44 %; zjištěný obsah cukru činil nad 100 g/l s tím, že jde o invertní cukr. Nápoj „Barmanska Cranberry“ je čirou kapalinou červené barvy a nakyslého pachu po zkvašených jablkách a brusinkách. Rozborem byl potvrzen deklarovaný obsah ethanolu ve výrobku ($21,2 \pm 0,3$ % obj.); a zjištěno, že veškerý ethanol ve výrobku je kvasného původu - za předpokladu, že část ethanolu ve vzorku pochází z ovoce - jablka, pak se největší pravděpodobněji jedná o směs alkoholu původem z jablka a kukuřičného škrobu, přičemž minimální podíl ethanolu z kukuřičného škrobu je 64 %; z výsledků analýz lze vzhledem k přítomnosti glycerolu, 2,3 - butandiolu a kyseliny jantarové předpokládat, že část výrobku (vzhledem k obsahu ethanolu) prošla fermentačním procesem. Přítomnost sorbitu a absence kyseliny vinné, je v souladu s tvrzením, že pro výrobu bylo použito jablečné víno.

Podle názoru soudu výše uvedená skutková zjištění obsažená ve správním spisu jednoznačně podporující právní názor žalovaného o zařazení vybraných produktů do položky 2208. Je zřejmé, že z původně fermentovaného nápoje (ovocného vína) vzniknul nápoj nový, se zásadně změněnými charakteristikami oproti nápoji původnímu (fermentovanému). Tento závěr jasně vyplývá ze samotného postupu při výrobě nápoje, kdy po fermentaci došlo k přimísení značného obsahu cukru a dalších látek (aromat, barviv), které ovlivnily chuť, vůni, barvu a vzhled výsledné směsi, následně došlo ke značnému zvýšení množství alkoholu v nápoji (o skoro 50 %). Jinak řečeno, ovocné víno bylo toliko jednou ze složek nutných pro výrobu směsi (která sama již byla svými objektivními vlastnostmi značně odlišná od ovocného vína), ze které po přidání alkoholu vzniknul nápoj „Barmanska“. Nemůže tak být řeč o tom, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, jak namítá žalobce, když v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že shora uvedený postup při výrobě učinil z původního

nápoje na bázi alkoholu vzniklého kvašením (tj. ovocného vína), který odpovídal nápojům zařazovaným do položky 2206 KN, nápoj spadající do položky 2208 KN.

Závěr žalovaného o zařazení nápoje „Barmanska“ do položky 2208 KN není s to zpochybnit ani „Zpráva o zkouškách č. 255/ZF/2015“ a posudek, který žalobce předložil v rámci správního řízení na podporu svých tvrzení. Klíčový závěr vyplývající z posudku, že *„rozdíl mezi výsledným nápojem Barmanska a aromatizovaným fermentovaným nápojem spočívá prakticky jen v síle alkoholu“* není přezkoumatelný, neboť posudek se nijak nevypořádal s vlivem dodatečně přidaných látek (cukru, barviv, aromat) na charakteristické vlastnosti výsledného nápoje, soustředí se toliko na množství přidaného alkoholu, které však není pro posouzení objektivních vlastností nápoje samo o sobě dostatečné, jak již soud uvedl výše. Ve shodě s žalovaným zdejší soud proto uvádí, že žalobcem prezentovaný závěr o zařazení nápoje „Barmanska“ do položky 2206 KN z těchto důkazů nevyplyvá.

Rovněž není pro posouzení věci relevantní, zda použité přísady a příchutě použité podle sdělení výrobce nápoje „Barmanska“ jsou schváleny pro použití v nápojích podle přílohy I. nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. 2. 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91. Žalobcův právní názor o významu shora citovaného nařízení pro projednávanou věc není přiléhavý z několika důvodů. Předně platí, že nařízení vedle vymezení povolených látek také stanovuje další podmínky týkající se obsahu výrobků (z vinné révy) a množství alkoholu. Platí tedy, že samotná skutečnost, že došlo k přidání povolených přísad, nutně neimplikuje skutečnost, že nemohlo dojít ke změně charakteru výsledného nápoje (k čemuž v projednávané věci došlo). Dále nelze pominout, že citované nařízení se vztahuje toliko na nápoje, jejichž základem je výrobek z vinné révy (viz. čl. 3 nařízení), proto podle názoru soudu není možné nařízení bez dalšího analogicky aplikovat na vína ovocná, jak činí žalobce.

Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že nápoj „Barmanska“ byl žalovaným zařazen do jiné položky, než do které jsou zařazovány obdobné výrobky v jiných členských státech EU. Žalobce na podporu tohoto tvrzení předložil několik ZISZ vydaných různými státy EU, které však žalobcovu argumentaci nikterak nepodporují. Soud v této souvislosti uvádí, že přesvědčivým způsobem se s totožnou argumentací žalobce vypořádal žalovaný již ve správním řízení, proto soud na jeho závěry vyjádřené v napadeném rozhodnutí odkazuje.

Předně je nutné připomenout, že z ustanovení čl. 12 odst. 2 celního kodexu, ve spojení s články 10 a 11 prováděcího nařízení vyplývá, že se závazné informace smí dovolávat pouze z ní oprávněná osoba, a to vůči celním orgánům, které ji vydaly, a vůči celním orgánům jiných členských států. ZISZ je platná šest let od jejího vydání.

K jednotlivým předloženým ZISZ soud konkrétně uvádí následující: ZISZ č. PL PL-WIT2012-01413, č. GB119769823 a č. GB117847256 (tato byla vydána dne 9. 10. 2008, tedy v době rozhodnutí žalovaného již pozbyla platnosti) nebyly vydány zahraničními celními orgány pro žalobce (tedy se jich nemůže dovolávat) a zejména platí, že popis zboží v nich uvedený neodpovídá složení nápojů „Barmanska“. V případě polské ZISZ č. PLPL-WIT-2012-01413 platí, že byla ZISZ byla vydána pro zboží, které mělo obsah alkoholu 16 – 22 %,

a zároveň bylo přepravováno zcela jiným způsobem, než nápoje Barmanska - nejednalo se o láhve o objemu 0,5 l (jako v projednávaném případě), ale o cisterny o objemu 24 000 l. V ZISZ č. GB117847256 byl alkoholický nápoj popsán jako zázvorový krém na základě vína s obsahem alkoholu 14 %. ZISZ č. GB119769823 byla vydána pro nápoj, který byl kvašeným vínem z čerstvých hroznů s obsahem alkoholu 13,3 %. Rovněž v případě finských ZISZ se nejednalo o stejný druh nápoje. Byť šlo o alkoholické nápoje s totožnou úrovní alkoholu (21 %) jako nápoje „Barmanska“, s ohledem na popis a složení nápojů (vinné nápoje, obsahující 35 % červeného vína z čerstvých hroznů) však platí, že se nejednalo o stejné alkoholické nápoje.

Na základě těchto úvah je soud toho názoru, že žalovaný řádně aplikoval jednak všeobecná pravidla pro výklad kombinované nomenklatury, jednak kritéria vymezená rozsudkem SDEU ve věci Siebrand BV, C-150/08 a nápoj „Barmanska“ zařadil do položky KN 2208.

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**

V Plzni dne 28. srpna 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: L. K.